

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE OKRAJA PTUJ

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: »DOM OF«, PTUJ, Prečernova ulica, soba 19. CEK. RACUN: NARODNA BANKA PTUJ 643-90603-3 TELEFON: 145 in 168 — POŠTNI PREDAL: PTUJ

Leto II. — Štev. 9 | Izhaja štirinajstdnevno | Ptuj, 5. maja 1949 | Mesečna naročnina din 6.— | Cenz din 3.—

Proslava v čast 30. obletnice KPJ v Tovarni glinice in aluminija Strnišče

V sredo zvečer, dne 20. aprila t. l., so člani in kandidati KP in z njimi ves delovni kolektiv Tovarne glinice in aluminija v Strnišču na svečan način proslavili 30 let obstoja KPJ. Proslava je bila v okusno opremljeni kino-dvorani, ki je bila okrašena z zelenjem in parolami. Na pročelni strani dvorane sta viseli jugoslovanska in slovenska zastava ter slike tov. maršala Tita, tov. Stalina in tov. Lenina. Preko vse stene je bila parola: Naj žive zmage KPJ, dobljene v borbi za pravice jugoslovanskih narodov. Pred polno zasideno dvorano je podal tov. Dolenc, sekretar Partije KPJ v Strnišču, referat o KPJ. V zgoščenih besedah je prikazal razvoj KPJ od njenega nastanka, to je od kongresa v Beogradu 21. aprila 1919 pa do danes. Orisal je vse začetne težave ob ustanovitvi KPJ, frakcijske boje, ki so se v njej vršile, njeno notranjo konsolidacijo in njeno vlogo kot voditeljico jugoslovanskega proletariata v borbi proti vladajočemu režimu stare buržoazne Jugoslavije. Posebej se je dotaknil obdobja od leta 1937, ko je postal organizacijski sekretar KPJ tov. Tito, ki je v kratkem času razkrinkal z največjo doslednostjo vse frakcijske in KPJ; pod najtežjimi pogoji in v ogromnim terorjem stare policijsko-zadržarske Jugoslavije je vodil KPJ in jo učvrstil v ideološkem in organizacijskem pogledu tako, da je postala res prava in edina voditeljica jugoslovanskega proletariata. V klenih besedah je poudaril tov. sekretarja zahteve KPJ in njeno prvenstveno vlogo v narodno-osvobodilni borbi, v borbi proti fašizmu, v borbi za boljše in lepše življenje naših narodov, osvobojenih vseh izkoriščevalcev. Po težki krvavi borbi pod vodstvom

KPJ s tov. Titom na čelu je bila ta borba veličastno izvojevana. Danes nas KPJ vodi po poti izgradnje naše domovine, po poti v socializem.

Odlučno je zavrnil vse klevete in laži, ki jih širijo o nas ne samo zahodni imperialisti, temveč tudi države ljudskih demokratij in SSSR odnosno nekatere odgovorne osebe iz teh držav. Na te laži in klevete ne bomo več odgovarjali z besedami, temveč le z vztrajnejšim delom za čimprejšnjo izgradnjo socializma pri nas (dolgotrajno skandiranje: Tito-Partija).

Po referatu tov. sekretarja je tov. Počotnik Mirko recitiral pesem Mateja Bora: »Komunistom«, ki se je zelo dojmila poslušalcev.

Ob tej slavnostni priliki so bili sprejeti v Partijo novi člani in kandidati. Tov. sekretar jim je v imenu Partije Tovarne iskreno čestital in jih pozval, da zastopajo povsod in vselej neizprosno interese in linijo Partije in s tem vsega delovnega ljudstva. Kot komunisti morajo biti vzor vsem ostalim članom kolektiva, biti morajo pri izgradnji naše tovarne vedno prvi in se najbolj uporno boriti na naši poti v socializem.

S proslave so bile poslone tudi pozdravne brzojavke in sicer tov. Josipu Brozu-Titu, generalnemu sekretarju KPJ, CK KPJ in CK KPS, v katerih so komunisti in nekomunisti, člani delovnega kolektiva Tovarne, obljubili, da bodo vztrajno in dosledno šli po začetni poti, po liniji KPJ, v borbi za boljše življenje, za čimprejšnjo izgradnjo socializma.

Po himni »Hej Slovani«, ki jo je pela vsa dvorana, je bila ta pomembna in lepa proslava zaključena. kz

Prvomajske proslave v Ptujju so bile odraz delavske mednarodne solidarnosti

Na predvečer 1. maja so se zbrali v Ptujju na Kvedrovem trgu funkcionarji in člani Partije in Osvobodilne fronte, predvsem funkcionarji in člani sindikalnih podružnic ptujskih obratov in ustanov. V povorki po mestu so vzklikali manifestanti proletariatu vsega sveta, Komunistični partiji, tovarišu Titu, generalnemu Stalinu itd. Transparente, bakle in zastave ter sindikalne prapore so s ponosom nosili vzgledni delavci, ki so se pripravljali na Prvomajski praznik z delovnimi uspehi in zavestjo, da so ti pravi odraz mednarodne solidarnosti proletariata in dneva pregleda njegovih borbenih moči.

Po povorki je govoril manifestantom z balkona MLO član Okrajnega komiteta KPS tov. Živic Jože, ki je v svojem revolucionarnem govoru prikazal nujnost borbe delavskega razreda proti imperia-

listom in vojnim hujskačem. Opisal je razvojno pot borbe delovnega ljudstva Jugoslavije za odpravo izkoriščanja, za dvig iz zaostalosti in za graditev socializma. Med njegovim govorom so manifestanti vzklikali: »Tito-Stalin, Beograd-Moskva, Tito-Partija, Mi smo Titovi, Tito je naš«. Posledice resolucije Informbiroja je očrtal kot največjo krivico, ki je povzročena jugoslovanskim narodom in njihovem partijskemu vodstvu. Od sosednih socialističnih držav s Sovjetsko zvezo na čelu so naši narodi pričakovali samo razumevanje za tempo reševanja iz zaostalosti, za kar so bili izpolnjeni vsi pogoji tekom narodno-osvobodilne borbe in z ljubeznijo našega ljudstva do narodov in vodstev sosednih socialističnih držav. Nasprotno od pričakovanja je sedaj propaganda proti vsemu, kar je za naše narode

sveto. Predanost načelom marksizma-leninizma in spoštovanje resnice sta med našim delovnim ljudstvom močnejša od moči sovražne propagande, zato v Jugoslaviji tudi ni mogoče zrušiti, kar je bilo zgrajeno tekom 30 letnega dela Komunistične partije in tekom narodnoosvobodilne borbe. Z vzklikom Tita, Partiji, generalnemu Stalinu in Sovjetski zvezi: so manifestanti potrjevali soglasnost z dejstvi, ki jih je iznesel v govoru tov. Živic in njemu sledeči govornik.

Po govorih, sprejetju pozdravnih resolucij partijskemu in sindikalnemu vodstvu Jugoslavije in Slovenije so šli manifestanti na Panoramo, kjer je gori kres. Pri kresu so člani JA zaigrali kolo, nakar je bil razhod.

Na dan 1. maja je bila dopoldne svečana otvoritev vinarskega in arheološkega muzeja v Ptujju.

Prvomajske proslave na gradu na dan 1. maja dopoldne se je udeležila velika množica iz Ptujja in okolice. Po slavnostnem govoru člana OK KPS tov. Mavsnerja Ivana je imel govor za otvoritev kulturno-zgodovinskega muzeja na gradu vršilec dolžnosti upravnik ptujškega muzeja prof. tov. Baš, ki je med drugim dejal: »Svečano izročamo ljudstvu ptujškega okraja v čuvanje in ogled zbrana zgodovinska bogastva, ki so osnova, okoli katere se bodo zbirale novonajdene zgodovinske zanimivosti in bodoče ustvaritve tekom družbenega razvoja.« Otvoritev muzejev in Prvomajske svečanosti so se udeležili tudi profesor tov. Adolf Wissert iz Varaždin, kustos arheološkega muzeja v Zagrebu tov. Dagmedžič Ivica, ravnatelj ljubljanskega narodnega muzeja dr. Kastelic Jože, višji restavrator tov. Berce Rudolf, inštruktor ministrstva za prosveto tov. Zen Franc in drugi gostje iz Ljubljane, Maribora in Celja, ki so skupno z množicami občudovali bogastva in zanimivosti novootvorjenih muzejev.

Popoldne je bila v Ljudskem vrtu veselica s prosto zabavo. BJ.

Delavci in delavke Okrajne opekarne v Janeževcih so preli prvo prehodno zastavo lokalnih podjetij

V sredo, 27. aprila t. l., so proslavili člani in članice sindikalne podružnice okrajne opekarne v Janeževcih 8-letnico ustanovitve OF Slovenije. Na tej svečanosti so prejeli od predstavnika OLO tovariša Petroviča Alojza in tajnika OS ZSS v Ptujju tov. Frangeža Alojza in znak priznanja za dosegene delovne uspehe v l. četrletju 1949 prvo prehodno zastavo lokalnih podjetij ptujškega okraja. Ob prevzemu zastave so svečano obljubili, da bodo z nadaljnimi delovnimi uspehi izpolnili vse pogoje, da bo ostala prehodna zastava njihova trajna, kolektivna last.

spomenik neuspelega poskusa izkoriščanja v stari Jugoslaviji.

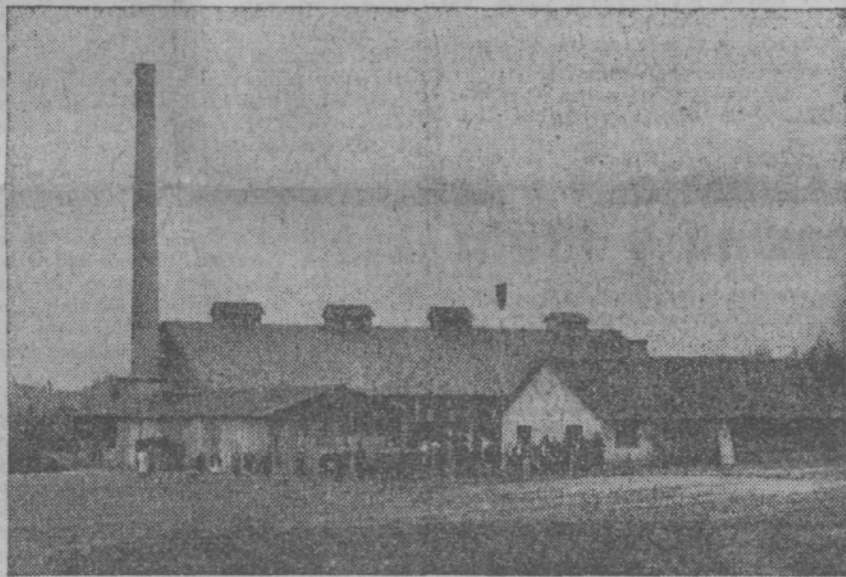
Mnogo se je govorilo v Janeževcih in okolici o obnovi opekarne. Mnogi so molčali, nekateri skimovali, drugi zopet kritizirali. Kdo bi se na vse to oziral? Z delom je bilo začeto. Potrebno je bilo vztrajati in ustvarjati, rušiti predsodke in ovire ter graditi. Sosede opekarne so videli prihajati in odhajati delavce, videli so tudi, da se je obliče rusevin dan za dnem spreminjala. Čehovi, Kurjevi in Simončiči so pomagali z vpregjo, da je delo hitreje napredovalo. Kolarič Anton iz Placarja je organiziral mno-

stroja, ki bo bruhal sto in stotisoče zidakov. Usposobljen je tudi stroj za izdelavo strene opeke. Stroje bo v kratkem pogonjala električna energija. Transformator že čaka na napeljavo. V obratu je že vse pripravljeno za električno osvetljenje in pogon.

Že do julija 1948 so bili ustvarjeni pogoji za ročno izdelavo opeke. Plan

vice podcenjevanja in zapostavljanja so s tem odpravljene.

Tako se razvija v sredi med kmetijskimi podjetji, ki daje kmetom vzgled, da je tudi v kmetijstvu potrebno boljše delo, dvig produkcije in ustvaritev takih medsebojnih odnosov, ki bodo povezovali delovne ljudi v nerazdružljiv kolektiv soborcev za socialistično uredi-

Prej razrušena opekarna ima sedaj obličje urejenega obrata

izdelave je bil do konca leta presežen. Iz par delavcev se je razširil delovni kolektiv na 35 delovnih moči, kvalificiranih in ne kvalificiranih delavcev in delavk. Povečala se je tudi površina opekarniškega ozemlja. Sosedla Kuri Jože in Čeh Franc sta prepustila opekarni v izkoriščanje večjo površino gozda. Bezjak Matija iz Drstelje se je prepričal o uspehih obnove. Iz svojega nagiba je dal opekarni na razpolago nekaj lesa, ko ga je potrebovala.

Uspehi obnove so dan za dnem vidnejši. Sledovi zapuščenosti so popolnoma izginili. Okrog opekarne je zavladalo razpoloženje živahne delavnosti. Delavci in delavke rušijo predsodke o kolektivnem delu in spoznavajo veličino medsebojne pomoči in tovariških delovnih odnosov. Kramerberger Franc iz Mestnega vrha je v opekarni po letih najstarejši delavec, najmlajši pa je Irgl Ivan iz Janeževskega vrha. Oba sta vzgledna delavca. Psajd Terezija iz Drstelje in Črnezi Dragica iz Janeževcev sta se živeli v delo v opekarni. Brumen Milan in Lindental Franc prihajata na delo iz Ptujja, Markež Alojz iz Svetincev, Čeh Janez iz Jirsčevcev, ostali pa so bližje doma. Četudi imajo prvi daleč na delovna mesta, vendar to z voljo prenašajo, ker se zavedajo, da so potrebni opekarni in še bolj kolektivni, ki predstavlja za opekarno hrbtenico.

Delo po normal se spocetkoma mnogim ni dopadlo, ker je bilo o tem načinu dela preveč kritike. Praksa jih je prepričala, da je delo po normah prijetno. Začeli so pri delu računati s časom in materialom ter z boljšim načinom dela. Uspeh se je pokazal v prekoračenju norm klub primitivnemu ročnemu delu. Delavci Kramerberger Franc, Vogrinc Jurij, Toplak Anton, Čeh Franc in Rudolf, Fladung Franjo, Matjašič Ivan, Psajd Terezija, Voda Drago, Irgl Ivan in Lennart Alojz prekoračujejo norme Za njih ni ne zaostajajo tesar Kopčič Franjo, ki je samoiniciativen in podjeten. Prav se jim zdi, da je mezdni način plačevanja zastarelo in krivično in da delavcem socialističnih obratov odgovarja načelo »Vsakomur po njegovih storitvah.« Tako si delavci ne ostajajo medsebojno ničesar dolžni. Uspehov ne obelčujejo pri njih predpostavljene temveč norme. Kri-

tev gospodarstva in dostojno življenje delavcev in kmetov.

Prehodna zastava potrjuje delovnemu kolektivu opekarne v Janeževcih in okoliškim kmetom, da vodi enotnost zvesti in delovnih naporov do velikih uspehov, ki dajejo kolektivu pravico in čast, da nosi ter čuva prehodno zastavo delovnih zmag in daje vzgled ostalim delovnim kolektivom v mestu in na vaseh.

DELAZI IN DELAVKE!

Letos polagate temelje težke industrije in energetike v naši državi.

KMETJE IN KMETICE!

Ne dopustite, da vas razne laži in vaški bogataši, ki jim ni prav, da ne morejo več izkoriščati drugih, zapeljujejo in odvračajo od poti, na katero ste krenili.

VOJAKI, PODOFICIRJI IN OFICIRJI JUGOSLOVANSKE ARMAD!

Stojte budno na straži mirne graditve in neodvisnosti naše države!

LJUJSKA INTELIGENCA!

Širi prosveto in kulturo v ljudskih množicah!

(Iz Prvomajskega proglaša CK KPJ)

V Desencih bo 8. maja t. l. odkrita plošča v spomin prvoborca iz Slovenskih goric Osojnika Franca

V borbi za pravice delavcev in kmetov ter rešitev delovnega človeštva iz nevarnosti uničenja sta padla nepozabna borca iz ptujškega okraja Lacko Jože in Osojnik Franc. Prva iz Slovenskih goric sta šla v spopad s fašističnim uničevalnim aparatom. Zadajala sta mu težke udarce in pri tem padla junaške smrti. Možje, žene, otroci in starci naših narodov so sledili vzgledu borcev njune vrste. Fašistični aparat je bil razbit, delovno človeštvo demokratičnega sveta pa rešeno nevarnosti pred uničenjem.

Delavci in kmetje iz Desencev v Slovenskih goricah ter člani množičnih organizacij iz Ptujja in ptujškega okraja bodo počastili v nedeljo, 8. maja t. l., ob 15. uri v Desencih na Osojnikovi domačiji spomin na padlega komandanta slovenjgorške Lackove partizanske čete Osojnika Franca z odkritjem spominske plošče.

Pokojni Osojnik Franc je bil rojen 26. avgusta 1900 v Janeževcih pri Urbanu v Slovenskih goricah kot sin malega kmeta. Spoznal je v svetu borbo delavskega razreda za obstoj in se ji je tudi pridružil ter sprejel načela marksizma-leninizma in se podvrgeel strogi partijski disciplini. Fašistično nasilje nad demokratičnimi narodi je bilo nespravljivo z načeli marksizma-leninizma, zato sta kmeta Lacko Jože in Osojnik Franc zbi-

rala v borbeno četo neustrašne moze Slovenskih goric. V jeseni 1941 sta organizirala prvo partizansko četo v zahodnem delu Slovenije in skupno z njo zadajala fašističnemu sovražniku in izdajalcem občute udarce. V boju je Osojnik Franc koncem decembra 1942 v Krčevini padel. Bil je izdan. Lacko Jožeta so gestapovci ujele in po strašnem mučenju ubili. Njuna borbenost je bila velika moralna opora borcem Slovenskih goric, ki so pozneje nadaljevali z odporom proti fašističnemu terorju. Spominu na njuno požrtvovalnost in predanost v borbi proti izkoriščanju in nasilju posvečajo delavci in kmetje Slovenskih goric svoje delo za napredek socialističnega gospodarstva, mlajši rodovi pa ju jemljejo za vzgled pri sprejemanju vzgoje v neustrašne in nesebične borce za socializem.

Zveza borcev NOV za ptujski okraj je organizirala v novembru 1948 odkritje spominske plošče v spomin pokojnega borca Lacko Jožeta, za 8. maj pa je organizirala odkritje plošče v spomin padlega borca Osojnika Franca

Tako pomene naše delovno ljudstvo na skromen način praznike spominu na velike moze ptujškega okraja, ki niso ugnili hrbenice narodne in razredne časti niti v času, ko je vsa Evropa ječala pod pritiskom fašističnih nasilničev.

S požrtvovalnim delom pridobljena prehodna zastava

Petletni plan izraža potrebo za povečanjem proizvodnje v industriji gradbenega materiala. Planirana proizvodnja približno 600 milijonov strešnikov in 1,4 milijarde zidakov leta 1951 predstavlja zadovoljitev osnovnih vsedržavnih potreb. Za proizvodnjo gradbenega materiala za lokalne potrebe je ostala ptujskemu okraju na razpolago že leta propadajoča opekarna v Janeževcih, ki je bila zgrajena v stari Jugoslaviji in je bila zaradi konkurence opekarov v Ptujju zopet opuščena.

Pred letom dni nikdo ni zavidal delavcem Čehu Francu in Rudolfu iz Vintarcev, Kolednik Francu iz Janeževskega vrha ter delavki Črnezi Dragici iz Janeževcev ali Bajgot Ivanu kot upravniku obnove potrebne opekarne, ki je bila Janeževcem in okolici le kot bedni

žično pomoč za prevoze gromaža in materiala. Razvoj dela je občutil tudi KLO Janeževci, Kmetijska zadruga, Poverništvo za lokalno gospodarstvo in Uprava okrajnih proizvajalnih podjetij v Ptujju ter Okrajno gradbeno podjetje. Bila je potrebna vsestranska pomoč

Rok za obnovo opekarne je bil do konca leta 1949. Pretežni del obnove je bil izvršen že do 1. maja t. l. Postavljena je nova strojnica, pisarna, sindikalna soba, na novo je sezidana krožna peč z 8 celicami. Iz ruševin opekarne v Ptujju zbrani strojni deli so ponovno dobili obliko stroja, ki bo predelovalo zemljo v surovo opeko. Strojni ključavničar Brumen Milan in Tikvič Alojz iz opekarne ter Breznik Jože iz Mestnih obrtnih delavnic v Ptujju so vložili mnogo volje in truda za sestavo ter ureditev tega